

En skabning af mosens mørke svælg var han
Næp var han levende, næp var han mand
Et udyr tyndt forklædt i menneskets form
Fra hvilken turses liv sprang denne orm?
Hvad er det, der overfor mig står?
Klædt i tand og klo og med filded' hår
Så høj som en eg, så usselt hugget ud
Intet hærdeblad kunne bryde hands pansred' hud

Hud som den af lindorms grå skællet brynje
Folkets hadske fjende
Fra hans slummer vækket af vores lystig' lag
Mord og død lagde han for dag

Grendel!

Han flænged' mine frænder med hans strimed' næve
For hands vrede kunn' man sig ej bjærge
Deres kød var reven, deres skaller kløved'
Ar gik før kvalen døvedes

Han trak sig til mosen, med hans stygge rov
Mætted' sig på blod og skrog
Frelse må vel komme fra en fremmed kyst
Før grendel slår hans sidste høst

Grendel du nævnes, nattens dødfødt skabning
Bragt på en slet vind, bragt på sorten ving'
Snart skal du dræbes af en kamp-klædt konning
Læng' skal vi synge om Grendels halshugning